

(Alberti) fæstede sig ved, er, at jeg fra den første Dag, disse Forslag forelaa i dette Ting, har sat min Finger paa to aldeles bestemte Punkter, om hvilke jeg forudsatte, at de vilde medføre meget betydelige Vanskeligheder. Der var ogsaa mange andre Forandringer, jeg ønskede, og som jeg ogsaa stillede Forslag om ved 2den Behandling, den eneste Lejlighed, hvor der overhovedet var Mulighed for Tingets Medlemmer til at stille Forslag; men det var ikke Forandringer, som jeg betragtede for at være af saa stor Betydning, at de kunde være bestemmende for min endelige Stilling til disse Lovforslag. Det maa her ikke glemmes, at Forslaget om Skattelovene ikke blev henvist til et særligt Skatteudvalg, af hvilket i saa Fald efter de gældende Regler inden for mit Parti den nuværende Finansminister og jeg selv vilde være blevne Medlemmer, men det blev henvist til et Udvalg, som var nedsat i en ganske anden Anledning, og som Følge deraf var der ikke nogen som helst anden Vej, naar vi vilde se at hidføre en Forandring i Lovforslagene, end ved 2den Behandling her i Tinget at stille Forslag derom. Men jeg forudsaa, at der om de to nævnte Punkter vilde blive meget stor Uenighed, og jeg vilde derfor se paa et saa tidligt Stadium som muligt at faa disse Vanskeligheder ryddede bort. — Det var først en Mangel med Hensyn til Reglerne for den kommunale Beskatning, som allerede var given i §§ 3 og 4 i Overførelsesloven. Der var der givet en Regel for, hvorledes den kommunale Beskatning skulde foretages, naar disse Statsskatter vare blevne overførte til Kommunerne, og der var da truffet den Bestemmelse, at for Københavns Vedkommende skulde Skatten nedsættes fra 3 til 2 pCt. for at beskytte København mod at komme til at betale samme Skat som tidligere, efter at Kommunerne havde faaet et saa betydeligt Tilskud. For Købstædernes Vedkommende, hvor der, som bekendt, eksisterer Skattevedtægter; approberede af Indenrigsministeriet, var Sagen ordnet paa den Maade, at, naar Tilskuddet til Købstæderne gik bort fra det Beløb, som skulde lignedes, og som kun kunde lignedes paa Formue og Lejlighed, vilde ved

disse Bestemmelser enhver Skatteyder i Købstæderne faa en tilsvarende Lættelse i deres kommunale Ydelser som Modvægt mod de ny Forøgelsesved Formue og Indkomstskatten til Staten. Naar vi vende os til Landdistrikterne, er Forholdet der et ganske andet. Der er nemlig der ikke truffet nogen som helst Beskyttelse i denne Henseende for Skatteborgerne, idet det simpelthen blev sagt, at det Beløb, man fik i Tilskud fra Statskassen, skulde trækkes fra, inden man lignede paa Beboerne i det gældende Forhold mellem Hartkorn og Formue og Lejlighed. Nu er det givet, og det er indrømmet i Skattekommissionens Betænkning, at der i det overvejende Antal af Landets Kommuner ingen Skattevedtægt findes. Man lignede, som afdøde Oberst Tscherning sagde, paa bedste Beskub i disse Kommuner; der var altsaa ikke nogen som helt Sikkerhed for, at ikke en hvilken som helst af de individuelle Skatteydere i Sognekommunen kunde blive paalignet en endnu højere Skat end, for Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten var traadt i Kraft, og desuden den ny Skat. Der var altsaa slet ikke nogen Beskyttelse. Derpaa henledte jeg Opmærksomheden, idet jeg mente, at det ikke kunde være tænkeligt, at man vilde indføre en saadan Formue- og Indkomstskat til Staten uden samtidig at sikre enhver Beboer i Sognekommunen mod Muligheden af en vilkaarlig Behandling, saaledes som Tilfældet var og endnu er. Dette gjorde jeg gældende i forskellige Udtalelser, og jeg fandt ikke nogen Modsigelse. Jeg mente da, at det vilde blive afhjulpet, saa meget mere som Indenrigsministeren udtalte sig samstemmende med mig i denne Henseende.

Det andet Punkt, jeg gjorde opmærksom paa, var Regeringslovforslagets Forandring om en tvungen Selvangivelse med Specificering af saavel den produktive som den uproduktive Formue. Og jeg gjorde der gældende, at det var en Forandring, som man ikke havde povet at stille i noget andet Land i hele Europa. Jeg gjorde gældende, at det var en Forholdsregel, der vilde føles som krænkende af en stor Del af Befolkningen, at den vilde være farlig for Kreditten, og at den under visse Even-